

ABSTRAKT

Tématem práce je postava prostitutky ve francouzské společnosti 19. století tak, jak je zobrazena v dobových literárních dílech.

V první části je popsána historie prostituce, od „posvátné“ ve starověkém Řecku, až po její „zlatý věk“ ve Francii 19. století. Úpadek mravů v tomto porevolučním období (důsledkem pádu náboženských a společenských tabu), znamenal velký nárůst prostituce a pohlavních chorob. Proto bylo nutné přijmout určitá legislativní a regulační opatření – reglementaci.

Druhá část práce je věnována rozdílnému (romantickému a naturalistickému) zobrazení postavy prostitutky v literární tvorbě 19. století. Představitelem romantického pojetí kurtizány, dohnané k hříchu z nouze (mýtus „padlého anděla“, jenž bude vykoupen láskou), je Honoré de Balzac se svým románem „Lesk a bída kurtizán“. Protipólem romantického pojetí prostitutky je naturalistická bestie (obludné dravé zvíře, mytická trestající požíračka), která si sama vybírá toto nejstarší povolání jako prostředek k vykonání společenské msty. Představitelkou naturalistické prostitutky druhé poloviny 19. století je hrdinka románu Émila Zoly „Nana“.

Ve druhé, analytické, části práce je provedeno textové srovnání obou typů.

Klíčová slova: prostituce, vykoupení, Balzac, Zola, romantismus, naturalismus.